

Neergaard: Jeg tror, at vi alle her i det høje Ting med Interesse have hørt den ærede Ordførers Udvikling om de grønlandske Forhold. Han har uden Tvivl Ret i, at det er et Omraade, hvor de allerfleste af os ere overordentlig uvidende, og paa hvilket, saa vidt jeg ved, vel sagtens kun to af de herværende Medlemmer af Selvsyn have noget Kendskab til Forholdene. Jeg er for saa vidt enig med den ærede Ordfører i hans Grundbetragtning. Ogsaa jeg mener, at de af Dr. Rink i sin Tid udviklede Synspunkter for Grønlands Styrelse ganske naturlig maa være dem, paa hvilke der maa bygges videre, og ganske naturlig ogsaa maa være dem, der i hvert Fald tiltale dette Tings overvejende Flertal, fordi de til syvende og sidst ere byggede paa demokratiske Grundbetragtninger. Man kan heller ikke frakende en Mand som Dr. Rink, som i Almindelighed erkendes for at være den Mand, der i det forløbne Aarhundrede har været den største Autoritet med Hensyn til Grønland, den bedste Kender af grønlandske Forhold, at hans Forslag og Synsmaader ere fremkomne som byggede ikke paa Teorier, men paa praktisk Kendskab til Forholdene. Jeg tror altsaa, at vi gøre vel i at bygge videre paa det Grundlag, der er lagt fra den Side. Men der er med Hensyn til grønlandske Forhold een Ting, jeg gerne vilde fremhæve, ikke fordi jeg tror, at den ærede Ordfører i den Henseende ikke i det væsentlige er enig med mig, men fordi det ikke forekommer mig tilstrækkelig fremhævet fra hans Side, og det er det, at vi ved Siden af de saare mange Mangler og Skrøbeligheder, der have været ved det danske Regimente i Grønland, og som ogsaa stadig ere derved, heller ikke bør tabe af Syne, at det Arbejde, der er gjort der oppe fra Danmarks Side overfor den eskimoiske Befolkning, paa mange Maader i høj Grad er Ære værd. Det er ikke sjældent blevet fremhævet, og jeg tror med Rette, at af alle de Tilfælde, hvor Naturfolk ere stødt sammen med Civilisationen, og hvor et civiliseret Folk altsaa paa en vis Maade har tiltaget sig Herredømmet over et Naturfolk, og hvor der saaledes er tilvejebragt en Blanding af Naturfolk og civiliserede Folk, kan der vist ikke paapeges et eneste, hvor Naturfolket er gaaet saa forholdsvis uskadt ud af Sammenstødet, som Tilfældet er i Grønland. Der er vist neppe et eneste Tilfælde, hvor Naturfolket trods sin Berøring med Civilisationen har bevaret sin Levedygtighed og f. Eks. har faaet

Folkemængden forøget, samtidig med at der er skabt noget af en Civilisation, der er bleven tilegnet af Naturfolket saaledes, at det ikke er blevet et Efterberi af det civiliserede Folks bedre og daarligere Egenskaber, hyppigst de daarlige. Der er her Udsigt til, at Civilisationen vil udvikle sig som noget selvstændigt grønlandsk med Tilegnelse af den fremmede Civilisations Grundelementer, bearbejdede og udviklede i national Aand. Jeg tror, som sagt, at dette ganske sikkert er Ære værd, og netop fordi jeg mener, at der i det hele og store er blevet lagt et sundt og solidt Grundlag for det videre Arbejde deroppe, netop derfor tror jeg paa Gennemførelsen af forskellige af de Synsmaader, som den ærede Ordfører fremhævede, deriblandt paa Adskillelsen mellem Administration og Handelen, og med Hensyn til Arbejdet for at udvikle Grønlandernes naturlige Evner til Erhvervsvirksomhed i anden Retning end blot som Jægere og Fangere. Mit Kendskab til Grønlanderne er ligesom den ærede Ordførers kun anden Haands og kan ikke være andet. Men jeg har netop i det sidste Aarstid gjort mig megen Umage for at komme i hvert Fald noget ind i disse Forhold, og jeg kan ikke nægte, at mit personlige Indtryk har været ligesom den ærede Ordførers, at man fra de danske Myndigheders og Handelens Side har været alt for tilbøjelig til at holde Grønlanderne til Dels kunstigt nede paa et rent Stenaldertrin. Heller ikke jeg nærer nogen som helst Tvivl om, at dette Folk har Betingelser for andre Erhverv end det rene Fangsterhverv, som endda er særlig indskrænket til Sælfangst, for det er jo egentlig det, der begunstiges lige overfor de andre Fangstgrene, f. Eks. Fiskeriet, der snarest holdes noget tilbage. Jeg tror, at der ved passende Vejledning og Paa-virkning herfra vil kunne skabes et Erhvervsliv i Grønland, som ikke var saa lidt mangfoldigere end det nuværende og ikke saa lidt bedre i Stand til at holde Folket oppe. Det kan jo nemlig ikke nægtes — det tror jeg, alle ere temmelig enige om, der kende noget til Forholdene deroppe —, at den grønlandske Befolknings Velvære egentlig ikke er i Tiltagende for Tiden. Fattigdommen er snarere stærkere deroppe, end den har været for en Meneskealder siden. Det lader sig vistnok ikke nægte, at der i højere Grad trænges til en videre Udvikling af Næringslivet. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at pege paa et enkelt Omraade, som jeg tror vil have en ganske overordentlig Betyd-